

Не видѣшесе по нихъ оная благородна простота, ни стыдъ кой производи величайшее привлеканіе красоты. Крехкій видъ лицамъ, художественное и невоздержное воображеніе, тщетное любоукрашеніе, развлеченое шествіе, погледи нихніи, кои се показоваха че ицать мужескія погледы, взаимное нихно ревнованіе за да побуждавать на безчестно желаніе сердце другихъ, сосъ єдну рѣчь, всичко що гледахъ въ тья жены, мнеше ми се ничтожно и достоненавистно: и колко се нудеха они да ми станать приятны и желателны, толко помного ме возгнушаваха.

Отведоха ме послѣ въ Богининый храмъ; она имаше по много храмове въ той островъ, но на Китирь, на Ідаліа и на Пафу се почиташе изячно. Азъ обаче отидохъ на Китирь. Той храмъ є всичкій отъ мраморъ окруженъ и отъ степени: неговіи столпи са толко дебелы и толко высокы щото показувать това строеніе зѣло великолѣпно: надъ оныя столпы и по крайнихъ на предныя ихъ лица имаше єдни голѣмы чела гдѣ се видать отъ далекъ по нихъ найкрасныя приключенія Богинини. Предъ врата того храма непрестанно се нахождаха єдно множество человекы кои дохождаха да принесать приношенія своя.

Тукъ не жертвуваха никога ни єдно животно въ всичкое окруженіе священнаго мѣста; ниже гореха като по други мѣста, телечкую или юнскую толстоту, но ниже проливаха нѣкога нихнюю кровь: само представлявать предъ олтаря оныя добицы що и приносятъ: и не можать принести ни єдно животно кое не є младо, бѣло, безъ никаковъ порокъ или оскверненіе. покрывать го сосъ красны багряницы